WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

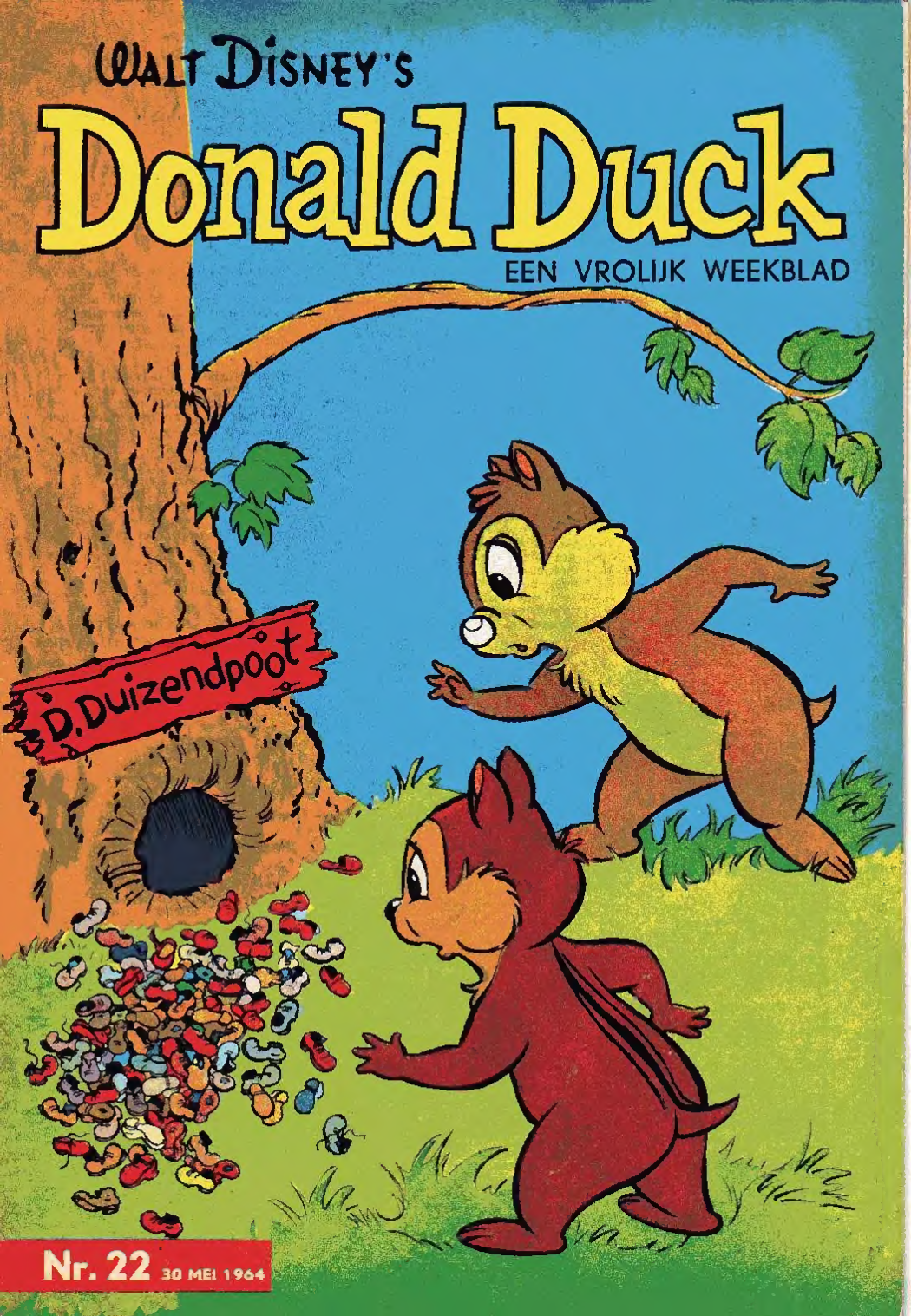

Nr. 22 30 MEI 1964

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

WEET je wel dat het nog maar een week of zes duurt vóór je zomervakantie hebt? Kort, hè? Vooral, als je bedenkt dat er voor die tijd nog keihard geblokt moet worden om de niet al te beste cijfers op te halen. Ja, nu gaat het erom spannen voor velen van jullie. „Zou ik het halen of zou ik net niet . . ." Hè, dat zou toch wel erg jammer zijn, vind je niet? Heb je daarvoor nu een heel jaar in de klas gezeten? Doe daarom nog even heel erg je best. Je zult je zo heerlijk voldaan voelen als je straks met een rapport zonder onvoldoendes de schooldeur achter je kunt dichttrekken. Er zijn dit jaar ook weer heel veel jongens en meisjes die in september naar een andere school zullen gaan. En onder hen zijn er weer die daarvoor in de komende maand een toelatingsexamen af moeten leggen, die dus dubbel zo hard moeten werken om te slagen. Ik wens jullie heel veel sterkte en succes toe.

Tja, ik kan me best voorstellen, hoor, dat je blij zult zijn als de zomervakantie aanbreekt. Maar neem gerust van me aan dat je dubbel blij zult zijn als je ook nog met een goed rapport over bent gegaan. Dan pas kun je echt vakantie vieren, zonder het nare idee in je achterhoofd dat je het volgende schooljaar alles wat je dit jaar hebt geleerd, over moet doen. En dan zijn er altijd nog de mensen die minstens zo blij zijn met je succes als je zelf bent: je ouders en je onderwijzers of leraren. Dag, doe je best!

OOM DONALD

* * * * * *

OOM DONALD'S BRIEVENBUS

WILLIE BOSMAN, AENE. Ja, om jou een plezier te doen, zou ik best iedere week een verbaaltje van Wolfje in de **Donald Duek** willen zetten maar de andere kinderen moeten ook aan hun trekken komen. Dag, Willie!

WOUTER SCHINKEL, OUDEWATER. Zeg, die huisjes die je voor je verjaardag gekregen hebt, bestaan die uit plastic opbouwblokjes? Je balpen schrijft keurig, zeg! Wat had je eerder op? De drop of de chocola?

TRUUSJE DE GRAAF, GROENEKAN. Ben je al verbuisd, Truus? Nu zit je helemaal een eind bij Bernadet vandaan, zeg! Komt ze in de grote vakantie bij je logeren of ga jij naar Bunnik? Dag, Truusje, schrijf je nog eens?

WIM VERBOOM, KINDERDIJK. Wat heb ik gehoord? Ben je een beuse padvindar? Nee, maar! En nu moet je iedere dag zeker een goeie daad doen, hè? Vind je dat moeilijk? Vertel je me nog eens over je elektrische trein? Dag!

Schrijf zoveel je maar wilt aan **Donald Duek**, Postbus 792, A'dam. Schrijf op de achterkant van de envelop duidelijk je naam en adres en in de linkerbovenhoek: **Oom Donalds Brievenbus.** Tot schrijfs!

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG Nr. 22

Van links naar rechts invullen: 1. koop je bij de slager, 2. daarmee maak je ja schoenen vast, 3. dier dat door de lucht vliegt, 4. omdraaien, 5. vaartuig, 6. laten zien, 7. gelijkmatig.

Als je de juiste woorden hebt ingevuld, vormen de letters in de hokjes waar de pijl doorheen gaat van boven naar beneden gelezen een woord dat je waleens op het televisiescherm ziet. Schrijf dat woord op een briefkaart en stuur die vóór 4 juni 1964 aan **Donald Duek**, Postbus 792, A'dam. En vergeet niet je naam en adres duidelijk op de kaart te vermelden. Zet bovendien op de adreszijde linksboven „Oplossing 22". Veel succes!

* * * * * *

ONS ZIEKENLIJSTJE

Bert van Veen is 10 jaar en hij is al een hele tijd ziek. Willen jullie hem eens een kaartje sturen of een briefje schrijven? Zijn adres is: Groenelaan 35, „Boschhuis", Nunspeet.

Dica Janker is 16 jaar en hij ligt al 10 maanden in het zeehospitium. Hij spaart speldjes en prentbriefkaarten. Zijn adres is: Nederlands Zeehospitium, Kijkduin.

Harry Pinkster is 4 jaar en hij heeft een heel ernstig verkeersongeluk gehad. Hij is dol op prentbriefkaarten. Zijn adres is: Kinderrevalidatie-centrum Lijndensteyn, Kamer 3, Beetsterzwaag.

Marijke Naessens is 11 jaar en zij ligt al een hele tijd in het sanatorium. Zij spaart ansichtkaarten en sigarebandjes. Haar adres is: San. De Klokkenberg, Julianapaviljoen, Zaal 38, Breda.

Billie Herfst is 7 jaar en bij ligt al meer dan twee jaar in het ziekenhuis. Denken jullie eens aan hem? Zijn adres is: Sophiakinderziekenhuis, Zaal 129, Rotterdam.

Riet Jerusalem, Alkmaar - Theo Speelmans, Maastricht - Jannie Schipbuis, Winschoten en Carly Westerman, Hilversum, danken jullie hartelijk voor alle post die zij bebben gekregen. Het gaat met hen alle vier goed! Fijn, hè?

* PRIJZEN *

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs jongens: bouwdoos; meisjes: weefdoos; 10 derde prijzen: een badmintonspel; 20 vierde prijzen: een boek.

OPLETTEN ALLEMAAL

De winnaars van prijsvraag nr. 15 zijn:

1e prijs: horloge: Laura Scheers, Ranaalstr. 37, **Panheel.**

2e prijs: bouwdoos: Joost v. Waert, Meyenhage 408, **R'dam-23.**

3e prijs: badmintonspel: J. en T. Hoogendoorn, **Amersfaart;** A. en H. Haverdings, **Zuidlaren;** Cb. en C. Gunnink, **Zwijndrecht;** L. Fluit, **Den Haag;** P. v. Kleeff, **Zandvoort;** M. Dolstra, **Jubbega;** R. Bracé, **Hulst;** M. Wagtelenberg, **Wapenveld;** Jan Vos, **Erica;** T. Jonkman, **Bovenkarspel.**

Ral: J. v. Dijk, **Hazerswoude;** Theo Schakel, **Huizen:** R. Klein Bramel, **Varden;** W. Botter, **Hongeveen;** A. den Hartogh, **A'dam;** C. Hoeksema, **Harderwijk;** A. Bommel, **Purmerend;** M. Devens, **Maastricht;** C. Verveer, **Dordrecht;** R. v. Galen, **Schijndel;** L. Hopster, **Hoogland;** B. v. d. Duin, **Bolsward;** C. Huissen, **Hoek, Zld.;** W. Swagerman. **R. a. d. Zaan;** V. Vinck, **Hnensbroek:** H. Laumans, **Tegelen;** C. Louwers, **Zæist;** J. Gies, **Amersfoort;** T. Nuyten, **Hoeven;** H. Leenderts, **Steenwijk.**

De oplossing van prijsvraag nr. 20 luidt: **ZOALS HET KLOKJE THUIS TIKT, TIKT HET NERGENS.**

WALT DISNEY

Otto van Drakenstein

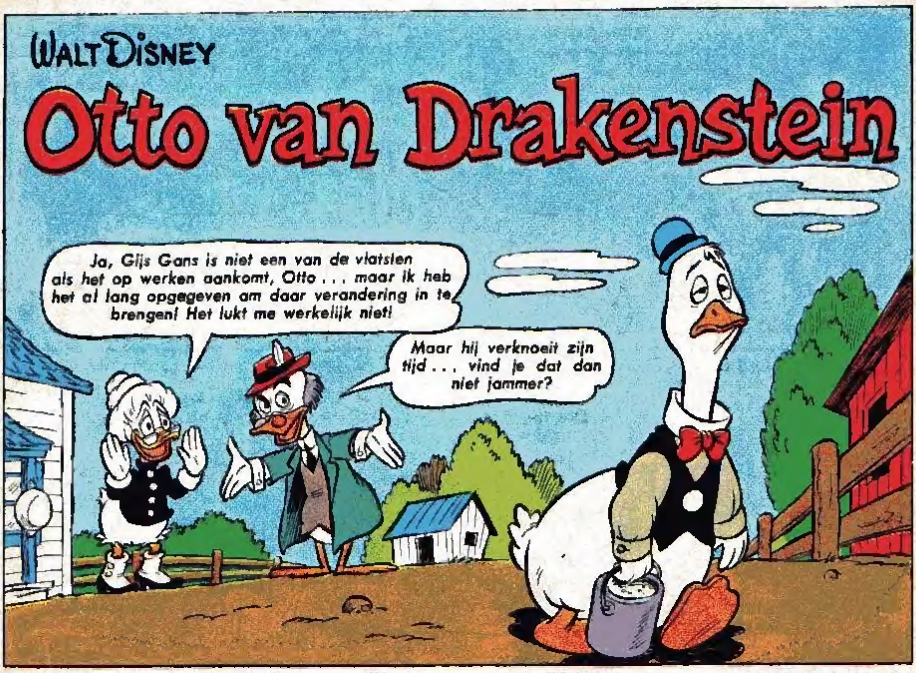

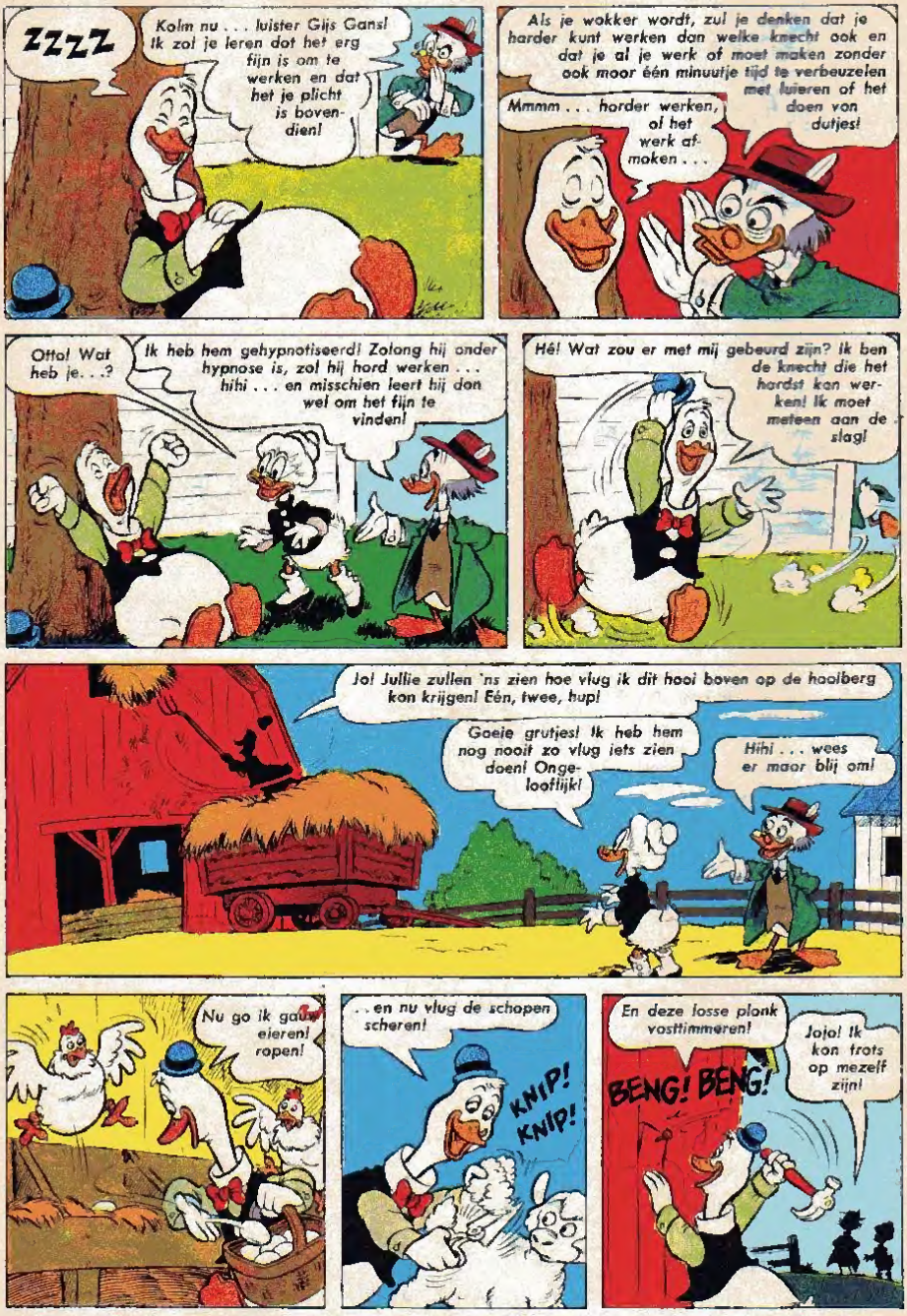
ZZZZ
Kolm nu . . . luister Gijs Gans! Ik zal je leren dat het erg fijn is om te werken en dat het je plicht is bovendien!
Als je wakker wordt, zul je denken dat je harder kunt werken dan welke knecht ook en dat je al je werk of moet maken zonder ook maar één minuutje tijd te verbeuzelen met luieren of het doen van dutjes!
Mmmm . . . harder werken, of het werk afmaken . . .
Ottal Wat heb je. . .?
Ik heb hem gehypnotiseerd! Zolang hij onder hypnose is, zal hij hard werken . . . hihi . . . en misschien leert hij dan wel om het fijn te vinden!
Hé! Wat zou er met mij gebeurd zijn? Ik ben de knecht die het hardst kan werken! Ik moet meteen aan de slag!
Jo! Jullie zullen 'ns zien hoe vlug ik dit hooi boven op de hooiberg kon krijgen! Eén, twee, hup!
Goeie grutjes! Ik heb hem nog nooit zo vlug iets zien doen! Ongelooflijk!
Hihi . . . wees er maar blij om!
Nu go ik gauw eieren rapen!
. . en nu vlug de schapen scheren!
KNIP! KNIP!
En deze losse plank vasttimmeren!
BENG! BENG!
Jojo! Ik kon trots op mezelf zijn!

En nu ga ik vlug eieren rapen!
Nee, niet doen! Zo vlug kunnen de hennen geen eieren leggen!
En de schapen moeten geschoren!
Gijs! Hou op! dat heb je toch al gedaan?
KNIP! KNIP!
En de losse plank van de schuur vasttimmeren . . . hmm . . . dat is niet meer nodig, zo te zien!
Hè, hè! Je hebt kans dat dat hem wel een beetje zal afremmen! Pffft!
Maar ik zal toch aan de gang moeten blijven! Daarom zal ik de hele schuur uit elkaar halen en hem daarna weer in elkaar zetten!
Nee! Schei uit!
KRRR!
SNEP!
BANG!
KRAK!
Haal hem asjeblieft gauw uit die hypnose, Otto! Toe, vlug!
Jawel, maar hij maakt zo verschrikkelijk veel lawaai dat hij me niet kan horen!
Misschien dat dit kan helpen!
Mijn oude grammafoon? Hoe dan?
BENG!
KRAK!
Probeer mij maar precies boven hem te houden!

Gijs Gans! Luister naar me! Je bent weer precies dezelfde die je altijd bent geweest!
?
Ha! Ik gelaaf dat het tot hem doordringt!
Dat is maar gelukkig!
(Geeuw!) Nau, nau, zo te zien is de schuur hard aan een apknapbeurtje toe! Dat moeten we dan maar eens doen!
Hihi . . . hij is het in ieder geval van plan!
Baehael Ja, maar za'n langzame werker als hij is komt er nooit mee klaar! En je zult zien dat mijn schuur dan een puinhaap blijft!
GEEUW!
Och, maak het nou een beetje, Oma Duck! Iemand die gewoon daarwerkt, kan dat hele kiusje binnen een week gefikst hebben! Heus waar!
Ja, daar zeg je zawat!
Behalve Gijs Gans kan iedere onhandige damkap zo'n schuurtje in elkaar zetten! Daar is niks aan!
O, dank je wel, Otto! Je bent bijzonder vriendelijk!
Ik zal je de hele week gezelschap blijven houden, hoor!
Ik begin te gelaven dat niet ik, maar Gijs Gans degene is die de wijsheid in pacht heeft!

ZO GINGEN WIJ VAN START

door KEES en HENK GROOT

JA, het best kunnen we zeggen: zo zijn wij van start gegaan. Ik, lange Keesie zoals ze mij hier noemen, en mijn broertje Henk. Want denk erom, we zijn altijd samen opgetrokken. Ook al ben ik dan een paar jaar ouder. Eigenlijk behoorden wij tot een grote club jongens hier op Zaandijk, Zaandijk was ons dorp en we hadden het daar best naar onze zin. Van Amsterdam hadden we natuurlijk wel gehoord, maar om daar te komen moest je met de bus of met de trein. En dat was toen nog een hele bedoening. Nee, waarom zouden we ook. 's Winters, als de sloten en vaarten waren dichtgevroren, bonden we in de warme huiskamer de schaatsen onder, en liepen zo op onze schaatsen het ijs op. En dan kon je als je wilde tot aan Alkmaar rijden, zonder dat je een keer de schaatsen hoefde af te binden. Natuurlijk was ook bij ons het voetballen favoriet. En daarin waren Henk en ik direct heel wat mans. De mensen in Zaandijk zeiden: Dat hebben ze van vader Groot. Want vader Groot was inderdaad een voetballer van formaat. Hij bracht het tot midvoor in het Noordhollands elftal. En dat was niet gering voor die dagen. Wij speelden ook. En hoe! Het dorp was netjes verdeeld in twee kampen. Het deel waartoe wij behoorden heette SSS. Dat betekende Sport-Staalt-Spieren. De andere helft noemde zich T.S. en A. Afkorting voor Tussen Schans en Kerkstraat. Nou dat gaf een spektakel op het dorpsplein. De ouderen stelden zich als toeschouwers op achter de hoge punthekken en dan maar kijken hoe wij het er af brachten. Toch waren ze thuis niet zo happig op die partijtjes van ons.

Dat was een schoenenkwestie. Voor Henk en mij betekende dat elke keer weer twee paar. Maar ja, we konden het niet laten. En om de zaak thuis zo veel mogelijk te verdoezelen, kochten we van onze zakcentjes een doosje zwarte schoencrème en een borsteltje. Na het spelen begonnen we dan onze schoenen op te poetsen tot ze glommen als nieuw..... Dat voetballen op straat mocht ook in Zaandijk niet. Daarom hadden we telkens een grote tegenstander. Veldwachter Siebesma. En dat was me er een hoor. Daar viel niet mee te spotten. Hij probeerde ons steeds te verrassen. Want hij moest natuurlijk bewijzen hebben. Maar tijdens onze wedstrijden fungeerden de reserves als spionnen. En op hun seintje van „juut, hij komt er aan!" namen we snel de benen. Een keer zijn we tot tegenactie overgegaan. Toen Siebesma weer bezig was om ons vanachter de heg te besluipen, hebben we stiekem zijn fiets weggenomen en verstopt. Toen heeft het gedonderd in Zaandijk, dat kunnen jullie wel begrijpen. Denk echter niet dat je Siebesma zo gauw te pakken kon nemen. Henk en ik hebben op het politiebureau heel wat strafregeltjes geschreven. Maar ja, we waren jong en om mee te tellen moest je wel eens kattekwaad uithalen. Zo liepen Henk en Kees Groot, dat wist iedereen op Zaandijk, altijd met een tennisballetje op zak. Dat balletje konden we wel zo'n keer of dertig op het hoofd laten stuiteren en we konden er goed mee op de voet balaneeren. Maar we konden er ook mee gooien als de besten. Geen afstand was ons te ver. Zo mikten wij altijd met de bal op de grote wijzer van de torenklok der Hervormde Kerk op Zaandijk. En dan was het de kunst deze klok vijf minuten voor te gooien. „Hup Henk, vooruit Keesie!" riepen de jongens. Nou en wij mikken, hè. Het is ons heel wat keertjes gelukt. Maar ai, wat had de koster een harde handen.....

WALT DISNEY

Knabbel en Babbel

Hmmm! Je mag er met de auto in! Dat moesten wij ook maar doen!
Mag ik uw kaartjes? Dank u!
Hihi! Wat ze tegenwoordig niet allemaal op hun auto neerzetten!
Hé! Wacht 'ns even!
Kom terug, bedriegers die jullie zijn!
Daar heb je een van die kleine schurken! Wacht maar!
TONK!
AUWAU!
OEI! AU! AU!
Hihi! Donald is nog veel leuker dan de film!
Grrr! 'ns Kijken wie er straks het hardst lacht!
Laten we er vlug vandoor gaan!

Hihi! Donald zit flink in de knoop, gelaof ik!
Help! Bah! Snert-luidsprekers!
Och, och, die arme Donald! Ik zal het geluid wat harder zetten, dan hoort hij ook wat!
GRRRR!
Nu weet ik hae een inktvis zich vaelt als hij in de war zit!
BENG! KREKS! ZING! BLOING! PONG! BENG! BENG!
Hé, hoe haal je het in je hoofd m'n luidspreker weg te halen!
Sufferd! Ik heb het maoiste stuk van de film gemist! Geef hier m'n luidspreker!
Neem 'm alstublieft mee!
Maak niet zo'n herrie!
Wat is er toch aan de hand? Donald! Hoe kan het oak anders!
TOET!
TOET!
Zeg, wat mankeer je? Je hoort bij de ingang te staan!
Ik prabeerde twee mar-motjes te vangen, baas!
Marmatjes? Moet je zoveel drukte maken am een paar onschuldige marmatjes?
Ze zijn niet anschuldig! Kijk maar!

Help! Ze zitten vlak bij de projectiekomer!
We willen film zien, geen schaduwen!
TOET! TOET! TOET!
Kijk 'ns, Knobbel, we doen ook aan de film mee! Leuk, hè?
Oei! Daar komt Donold Duck!
Don kunnen we beter maken dat we wegkomen voor hij hier is!
Vlug! Verberg je! Ik weet een fijn plekje!
Hmmm . . . woor zijn die schelmen opeens gebleven? Hmm! Ik zol eerst wat eten voor ik verder naor ze op zoek go!
Ik ben dol op gepofte mois!
WAK!
Kiekeboe!
Ik zal jullie wel krijgen!
Hahal Docht je maor! Dat zol je nog heel wat moeite kosten!

Wat? Heb je ze nu nog niet gevangen?
Het scheelt niet veel meer!
KANTOOR

Ze gaan het podium op! Als jij de ene kant neemt, neem ik de andere!
Goed!

(Slik!) Ik geloof dat we nu toch lelijk in de val zitten!

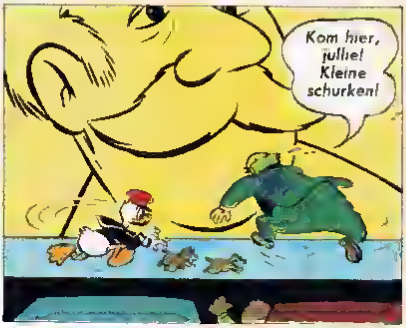
Kom hier, jullie! Kleine schurken!

Ga van het podium af! Je bederft het beeld!
Treurig! Daar betaal je nou je geld voor!
TOET!
TOET!

Die man op het podium is mijn verloren gewaande broer Harry!

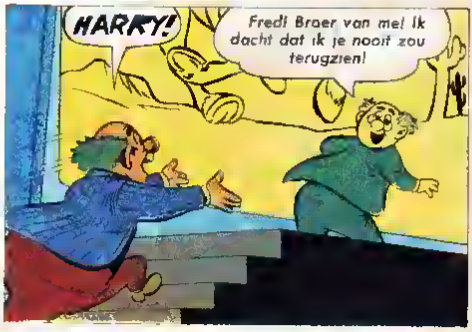
HARRY!
Fred! Broer van me! Ik dacht dat ik je nooit zou terugzien!

We zijn met vakantie en we hadden zin om een openlucht-bioscoopje te pikken!
Nee maar! Wat toevallig!

(Snif! Snif!) Het is net als vroeger!
We gaan onze hereniging vieren!

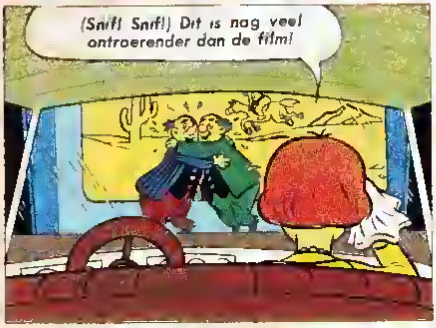
(Snif! Snif!) Dit is nog veel ontroerender dan de film!

M'n vrouw zit in de auto!
Gaat u maar met uw broer mee, baas! Ik zal er wel voor zorgen dat deze beestjes eruit gemikt worden!

Helemaal niet! Als zij hier niet waren gekomen zou ik niet op het podium beland zijn en zou mijn broer mij nooit gezien hebben!
Zo is het!

Hoe zouden jullie het vinden als jullie vaartoan gratis naar de film mogen?
Ik heb een beter idee . . psst . . psst . .

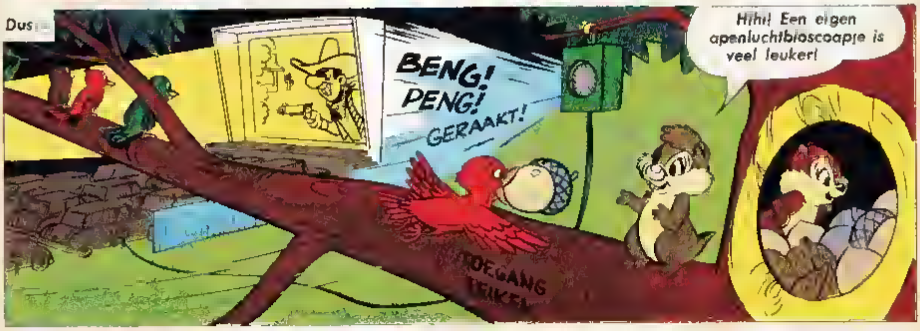
Dus
BENG! PENG! GERAAKT!
TOEGANG VERBODEN
Hihi! Een eigen openluchtbioscoopje is veel leuker!

LAAT EENS ZIEN WAT JE KUNT

WOORD EN BEELD

Dit is de naam van een domino-spel waarvan de stenen niet met stippen, maar met tekeningetjee zyn versierd. De spelregels zyn gelijk aan die van het gewone domino-spel Voor de stenen, die je zelf moet maken, neem je een lange, platte vurehouten lat Met schuurpapier maak je deze lat, voordat je hem met een fijngetande zaag in gelijke stukjee verdeelt, goed glad. De zaagkanten schuur je ook glad Dwars over het midden van elke steen trek je met plakkaat- of olieverf een dikke zwarte streep, zodat de eteen dus in tweeën is verdeeld. Op de ene helft teken je, eveneene met plakkaat- of olieverf, een eenvoudige voorstelling, zoals bijvoorbeeld een appel, een bloem een huis ens Op de andere helft schrijf je in duidelijke blokletters de naam van een ander voorwerp. Vanzelfeprekend moet je de woorden en beelden op elkaar afetemmen, zodat bij het spelen het beeld aan het woord (of omgekeerd) gelegd kan worden Gebruik geen te moeilijke of lange woorden Je beschermt de geschreven en getekende zijde van de steen met een laagje vernis of lak. Je kunt ook stukjee transparant plastic gebruiken Als je op deze manier ongeveer een dertig etenen hebt gemaakt, kan het spel beginnen

Je verdeelt de etenen onder de medeepelers De spelers mogen de etenen niet bekijken Ze leggen ze in een rij onderstebovenvoor zich op tafel De speler die met de dobbelsteen de hoogste ogen gooit mag beginnen Hij neemt een eteen van zijn voorraad en legt deze met de afbeelding en het woord naar boven op het midden van de tafel. Staat er bijvoorbeeld een vis op getekend en het woord „boom" op geschreven, dan worden deze begrippen beide hardop genoemd. De volgende speler mag dan een steen opnemen en proberen deze aan te leggen aan de eerste, óf aan de beeld- óf aan de woordzijde Lukt dit, dan mag hij nog een steen nemen Kan hij niet, dan moet de steen weer achter aan zijn voorraad worden gelegd en is de volgende speler aan de beurt Dit gaat door tot alle stenen zijn gebruikt

WAARMEE KAN IK U VAN DIENST ZIJN?

vraagt de kruidenier aan de klanten die zijn keurige winkeltje bezoeken. Zou je ook weleens graag kruidenier willen zijn? Nu dat kan, als je het winkeltje zelf maakt van stevig wit of grijs karton. De verschillende delen van het winkeltje vind je afgebeeld in de tekening. Je moet ze allemaal één- of tweemaal vergroten. Je kunt dit gemakkelijk doen met behulp van een maatlatje. Vind je het toch wat moeilijk laat dan vader of oudere broer je helpen. Knip of snij alle delen zorgvuldig uit. De streeplijnen rij je met de punt van een schaar of mes, zodat je het karton op deze lijnen gemakkelijk kunt omvouwen. Bestudeer voor het vouwen en vormen van de delen de tekening, zodat je precies weet hoe het een en ander gaat worden. Voor het in elkaar zetten van de delen gebruik je tubelijm en zelfklevend plakband. Het deel dat uit de vloer en de twee wanden bestaat, maak je het eerst klaar. In de hoek worden de twee naar boven gevouwen wanden met plakband aan elkaar gezet. Schotje B komt op de stippellijn op de vloer. De bakken en kastjes vouw je in model, waarna je ze met tubelijm op hun plaatsen tegen de wanden vastzet. De letters in deze delen corresponderen met die op de wanden. Maak de laden niet te groot ze moeten gemakkelijk in de kastjes schuiven. Voor de toonbank neem je een houten blokje, waarop je het bovenblad van karton lijmt. Op de twee reclameborden kun je letters schrijven of een tekst plakken. Ten slotte geef je het geheel enkele frisse kleurtjes.

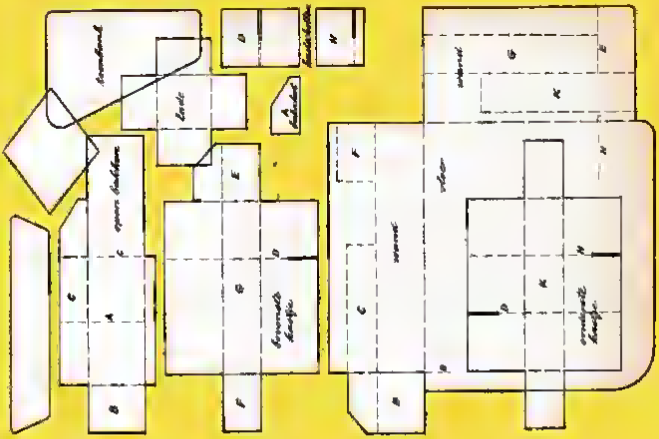

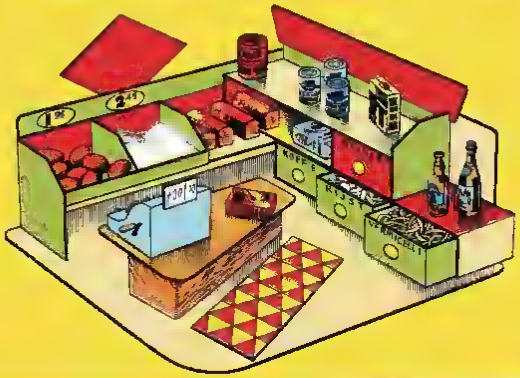

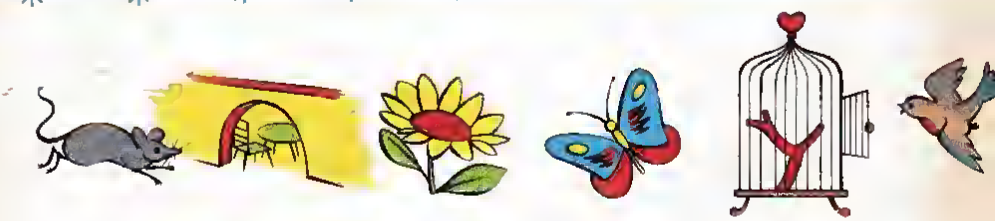

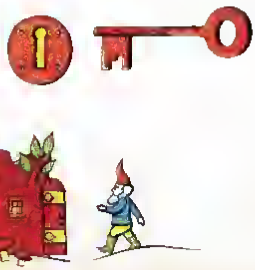

KIJK ZE ERIN!

De hierbij afgebeelde tekeningetjes bestaan elk uit twee delen. Door ze op een speciale maniar te bekijken, kun je deze delen echter tezamen brengen, zodat de sleutel in het gat gaat, het koboutertje zijn boomhuisje binnenstapt, de vlinder op de bloem neerstrykt enz. Breng daarvoor je gezicht dicht bij het papier en staar naar een punt gelegen tussen beide delen van de tekening. Laat je hoofd nu nog dichter bij het papier komen tot je neus het papier bijna raakt. Op dat moment zie ja de delen naar elkaar en over elkaar schuiven.

In het Wilde Westen heeft Pipo een paar keer met succes de boevenbende van „De Blauwpiepers" bestreden. Die mannen worden boos en willen wraak nemen op onze clown. Ze ontvoeren een figuur met ruitjespak en 'n zonnetje op zijn wang, maar hebben er geen idee van dat ze de verkeerde te pakken hebben! Klukkluk het Indiaantje haat zich — voor de grap — door Petra laten opverven als clown en zich ook net zo gekleed als Pipo! De boeven willen niet geloven dat hij Pipo niet is en hun wraak zal vreselijk zijn. Ze zetten de nagemaakte Pipo (Klukkluk dus) op een bergtop bij het hol van de gevaarlijke beer Mizza!

19. DE INDIAANSE LIST . . .

IK zal m'n boihoedje opeten als ik snap waarom Klukkluk zich als mij verkleed heeft!" mompelt Pipo, terwijl hij de pijl op de boog legt en nauwkeurig door de verrekijker richt. Hat is wel nodig dat iemand Klukkluk een handje helpt, want de toestand voor het Indiaantje is echt niet om jaloers op te worden. De geweldige beer Mizza staat met een bek zo wijd als een vuilnisemmer in zijn gezicht te gapen en Klukkluk zou best een paar stapjes achteruit willen gaan, maar daar ligt weer die afgrond te gapen. Van al dat gegaap wordt het Indiaantje helemaal niet lekker slaperig!"

Beer Mizza klapt zijn bek even dicht, Klukkluk voelt de windvlaag langs zijn neus waaien. Er komt nu een grote tong tevoorschijn en die likt langs Klukkluks wang! „Hou op!" gilt Klukkluk, rillend op het randje. „Vieze likstok-beer! Mij zijn geen lolly! Mij zijn persoonlijk ook geen ijswafeltje! Auwauw, mijn wangens doen zeer! Laat dat!"

De beer heeft genoeg van de verfsmaak, hij likt zijn lippen af en maakt zich gereed om die Indiaan in zijn vreselijke klauwen te nemen en hem een beetje plat te drukken, zodat hij hem mondjesmaat zal kunnen inslikken! „Helpens!" gilt Klukkluk en er komt hulp! Aan de andere kant van de afgrond laat Pipo de pijl van de boog suizen, het spitse ding fluit door de lucht en onze clown, baas Zultvouwer en de twee Snauw-Snauw-Indianen kijken hem ademloos na! Zal die pijl aan het einde van deze luchtreis iets nuttigs doen voor de benauwde Klukkluk? „Dzjuuuuuuuuuut!" doet de pijl en dan klinkt het „Pêng!" Niet tegen de beer Mizza, dat zou toch niets uitgehaald hebben, want zo'n berehuid kan wel tegen een stootje. De pijl belandt op de plaats waar Pipo hem hebben wilde en dat is tegen een cactus die aan de rots groeit bóven de brommende beer. Die cactus zal van dit ogenblik af niet verder meer groeien, de pijl rukt hem los, maar het einde van die plant is zeer nuttig! Hij valt naar beneden op de neus van Mizza, de gevoeligste plek van zo'n monster-beer!

„Auwauw-boehoeb-moe!" roept de beer als de tweehonderd en tien stekels hem prikken. Hij maakt een luchtsprong en duikt dan gewoon recht de afgrond in, vlak langs de bibberende Klukkluk heen. floep! Dat is nu ook weer niet zo erg, die beer weet overal de weg, zelfs in deze afgrond! Hij komt dertig meter lager op een rotspaadje terecht en laat zich dan verder van de helling afrollen in de richting van het watervalletje, waar hij zijn gloeiende neus in zal gaan stoppen.

Maar dat kan Klukkluk en ons niets meer schelen. „Mij leven nog," stamelt Klukkluk, „en het hoofd zitten nog op de hals, dat zijn de hoofdzaak! Ohoh, wat een benauwd kwartiertje waren dat! Oefoef! Mij hebben zich zeer moedig gedragen, dat wel! Hela, daar liggen een pijl, waar komen die nu vandaan?"

Klukkluk raapt de pijl op en begint dan tevreden de berg af te sjokken, het kleine berejong jaagt hij met een enkele voetbeweging het hol weer in.

Aan da overkant van de kloof drukt baas Zultvouwer de hand van Pipo. „Een meesterschot!" roept hij opgewonden. „De beste pijlkunst van de wereld! Wat keek die beer lelijk op zijn neus, haha!"

Pipo zucht tevreden. „Mijn vriendje Klukkluk is gered!" zegt hij. „Nu moet hij vlug hierheen komen en dan is alles in orde!"

Het zal wel zo geweest zijn, dat Klukkluk ook graag de kortste weg terug wilde nemen. Maar waar een wil is, daar is niet altijd de kortste weg. Bovendien zijn er nog meer toeschouwers geweest bij zijn ontmoeting met de beer. De boeven van de Blauwpiepersbende hebben op een afstand toe liggen kijken hoe het zou aflopen met die (namaak)-clown! Ze hebben de pijl niet zien suizen en ze begrijpen dus niet waarom die beer plotseling een gat in de lucht en in het ravijn sprong.

„D-die clown beeft gewonnen!" hakkelt de boevenbende-hoofdman. „Hoe bestaat het! Hij j-joeg de beer weg! Wat een keiharde held! T-toch is hij nog n-niet klaar met ons, we zullen hem nog een keer op de proef stellen!"

Als Klukkluk een hoekje om komt,

GESCHREVEN DOOR WIM MEULDIJK

ILLUSTRATIES JAN WESSELING

springen er meteen twaalf boeven boven op hem. Tegen zo'n overmacht is zelfs de moedigste Indiaan niet opgewassen. Klukkluk dus helemáál niet! Hij blijft dus meteen plat liggen, maar om te laten merken dat hij het niet eens is met deze laffe overval, begint hij te gillen als een mager varken! Omdat de boeven hoofdpijn krijgen van dat lawaai, stoppen ze Klukkluk een prop in zijn mond en daarbij zien ze tot hun verbazing dat deze clown niet geheel wit meer is in zijn gezicht. De beer heeft immers de verf van zijn wangen gelikt en de Indiaanse huidkleur is duidelijk te zien. „Laat je niks wijs maken, mannen!" zegt de bandietenleider. „Dat is weer een trucje van die clown! Het is een slimme kunstenmaker, hij probeert ons wijs te maken dat hij een Indiaan is en daarom heeft hij zijn vel rood gemaakt bij de wangen! Niet op letten! Gewoon doorgaan!" Dat doorgaan bestaat uit de volgende handeling. Ze slepen Klukkluk mee naar een klein meertje. Midden in dat meertje staat een paal. Ze binden Klukkluk vast aan de top van die paal. Ze binden een klein vaatje buskruit (extra kwaliteit) onder hem aan die paal. Ze steken de lont aan. Ze roeien weg en ze roepen tegen Klukkluk: „Dag Pipo! Zie nou maar dat je je redt, haha!"

Daar hangt Klukkluk. Het is een mooie omgeving, maar hij geniet niet van het uitzicht. Hij hoort het water ruisen en de lont knetteren. Het rookt ook erg. „Nu zien mij ook in dat roken ongezond zijn!" mompelt Klukkluk die ze de prop uit z'n mond genomen hebben. „Dat lont moeten dadelijk ophouden met roken! Anders volgen er over enkele minuten een zéér harde knal! Mij houden wel van vuurwerk, maar mij willen niet zelf de rotje zijn! Mij genieten ook niet van een Klukkluk-klapper! Mij zijn ook geen gillende keukenmeid! Desnoods wel een gillende Indiaan!" Zo gezegd zo gedaan, Klukkluk begint hard te gillen! Het snerpt door de bossen, konijnen krijgen de hik en vogels laten hun eitjes stuk vallen. Maar het gegil wordt ook gehoord door de echte Pipo en zijn vrienden. Ze hebben een omweg moeten maken om niet door de machtige Blauwpiepersbende gezien te worden. Ze naderen snel! Of het snel genoeg is om Klukkluk voor zijn vuurwerk-lot te redden is een andere vraag.

DE VOLGENDE WEEK:

NU MOET HET UIT ZIJN!

WALT DISNEY

Rakker

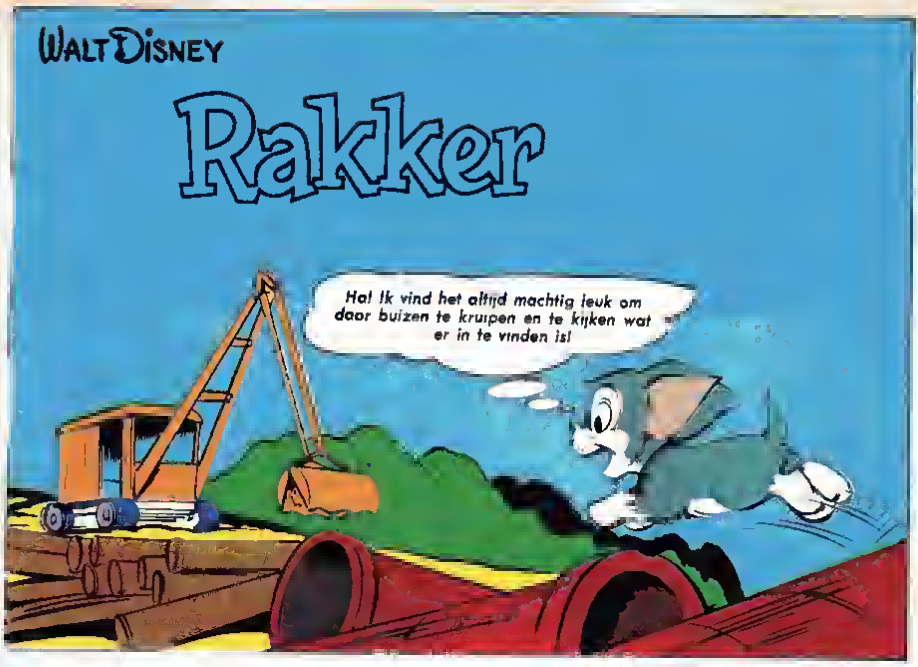

Wie zou hem in die buis gestopt hebben? Het kost mij een dag om die kluif te begraven!
Ik heb hulp nodig om hem weg te slepen!
Ho, die Boris!
Ik heb in m'n leven al heel wat kluiven gezien, maar zó een . . . het is haast niet te geloven!
Ik wil je graag helpen deze reuze-kluif weg te slepen!
Fijn, Boris!
Als we thuis zijn zetten we een grote kluifpartij op touw en nodigen we de hele buurt uit!
Best! Zullen we goon?
Ik raI hem, Boris! Zet je schrap!
In mijn geboorteland Sibovie moest ik eens een enorme . . .
BONK!
OEF!
Wat wilde je eigenlijk zeggen, Boris?

Doet er niet toe! Maar za zwaar als dit, was het toch heus niet!
We zullen het anders doen!
We zetten hem overeind!
Dan duwen we hem om en dan gaan we verder!
Het zal beter gaan, denk ik!
KONK!
Intussen doet een verdachte figuur alle moeite om niet gezien te worden
Zo te zien valgt niemand me! Ik denk dat de bewakers mij niet gezien hebben!
Dit is het derde scheenbeen dat ik go verbergen en dat is wel genoeg!
Als ze morgen ontdekken dat er stukken van het dinosaurus skelet gestolen zijn, zullen de museumlui graag over de terugkoop willen onderhandelen!
Telefonisch, natuurlijk! Nou, het zal ze heel wat geld kosten om die botten terug te krijgen!
Hè! Wat nu? Dat is een van mijn benen!

We zijn al een heel eind opgeschoten!
Zullen we nu eventjes rusten, Rakker? Het is zwaar werk!
Aha!

Geef hier! En maak dat je wegkomt!
?
?

GGRRR!
Zet m op, Boris!
He, Boris! Kijk uit!

Die zal niet terugkomen!
KIJK UIT!

BONK!
KONK!
We moeten heel vlug dekking zoeken!

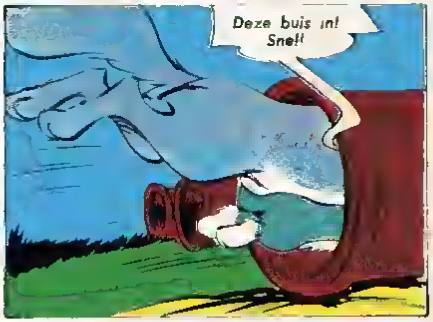
Deze buis in! Snel!

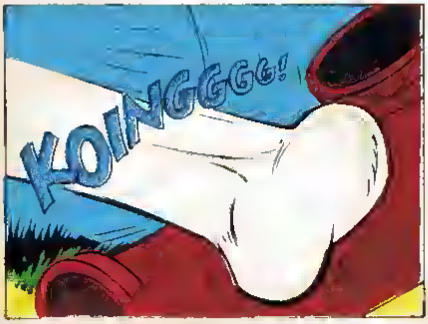
KOINGGGG!

Oei! Wat een afschuwelijke klop! Hij dreunt nog helemaal na in mijn hoofd!
in mijn hoofd ook!

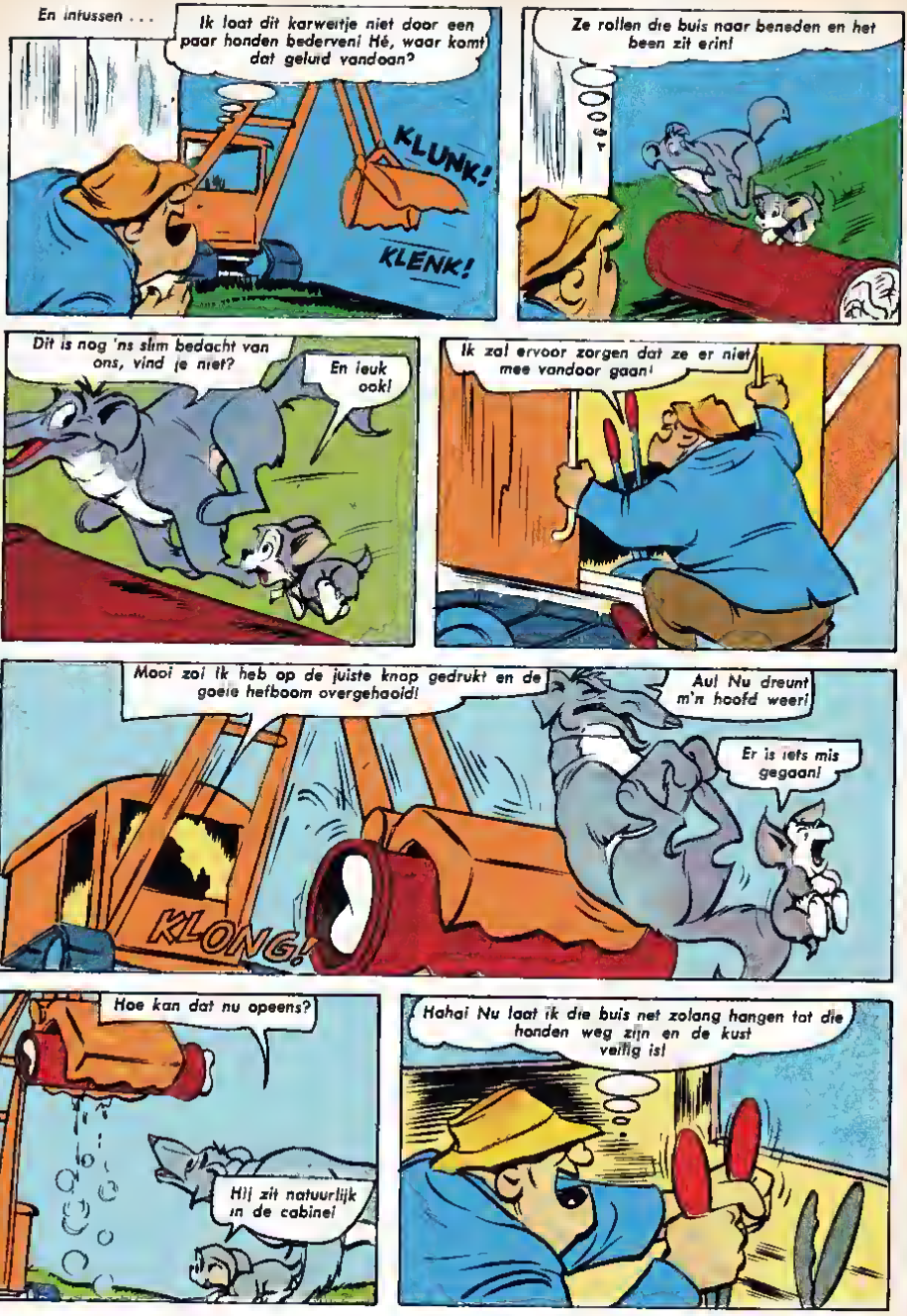
En intussen . . .
Ik laat dit karweitje niet door een paar honden bederven! Hé, waar komt dat geluid vandaan?
KLUNK!
KLENK!
Ze rollen die buis naar beneden en het been zit erin!
Dit is nog 'ns slim bedacht van ons, vind je niet?
En leuk ook!
Ik zal ervoor zorgen dat ze er niet mee vandoor gaan!
Mooi zo! Ik heb op de juiste knop gedrukt en de goede hefboom overgehaald!
Au! Nu dreunt m'n hoofd weer!
Er is iets mis gegaan!
KLONG!
Hoe kan dat nu opeens?
Hij zit natuurlijk in de cabine!
Hahaa! Nu laat ik die buis net zolang hangen tot die honden weg zijn en de kust veilig is!

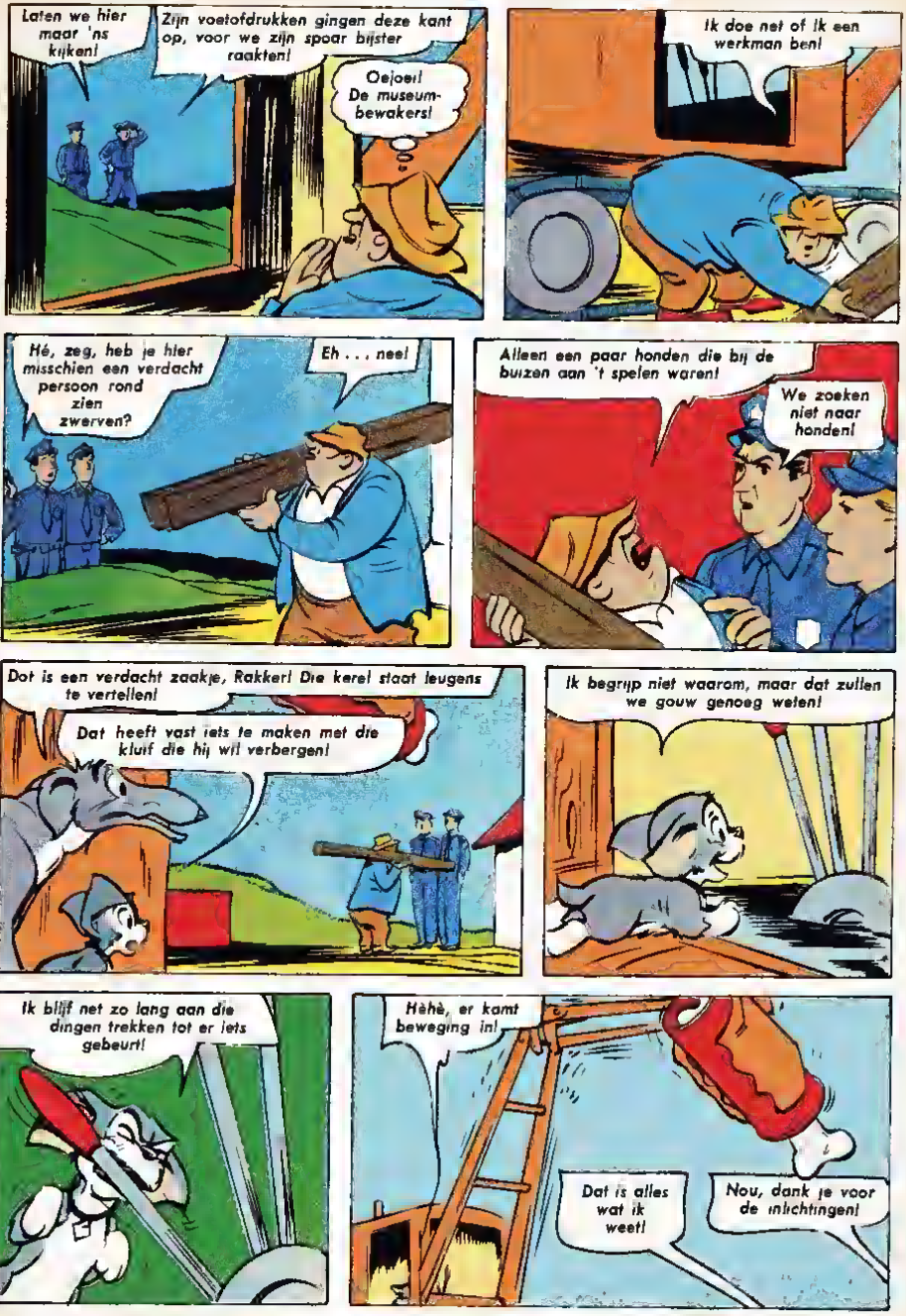
Laten we hier maar 'ns kijken!
Zijn voetafdrukken gingen deze kant op, voor we zijn spoor bijster raakten!
Oejoe! De museum-bewakers!
Ik doe net of ik een werkman ben!
Hé, zeg, heb je hier misschien een verdacht persoon rond zien zwerven?
Eh . . . nee!
Alleen een paar honden die bij de buizen aan 't spelen waren!
We zoeken niet naar honden!
Dat is een verdacht zaakje, Rakker! Die kerel staat leugens te vertellen!
Dat heeft vast iets te maken met die kluif die hij wil verbergen!
Ik begrijp niet waarom, maar dat zullen we gouw genoeg weten!
Ik blijf net zo lang aan die dingen trekken tot er iets gebeurt!
Hèhè, er komt beweging in!
Dat is alles wat ik weet!
Nou, dank je voor de inlichtingen!

Kijk! Het is een van de botten!
Hij is de dief!
WOMP!
Het had ons vast moeten raken!
Ik zal de andere botten gaan zoeken!
Nog meer reuzekluiven! Hoe zouden die hier komen?
Nu wordt het me allemaal opeens duidelijk!
Dat waren dinosaurusbotten uit het oudheidkundig museum die de mensen kwamen bekijken!
Oh!
Nou, dan ga ik mijn eigen kluiven maar weer opgraven!
Later . . .
Sjonge, wat is die klein vergeleken met dat reuzebot!
Kom eens mee . . .
Mijn baas heeft iets waarmee je kluif er veel aanlokkelijker uit zal gaan zien!
Mooi zo!
En dus . . .
Mmm! Door dat ding ziet dat kluifje er werkelijk (smekt) dinosaurisch uit!

ditjes en datjes van Donald Duck

DAANTJE DIERENVRIEND

Als je een konijn met wat grotere jongen hebt, timmer dan eens met behulp van wat latjes en een paar stukjes gaas een rennetje voor de dieren. Ongeveer een meter lang en een halve meter breed is groot genoeg. Je plaatst het rennetje op een stil plekje, in de zon en uit de wind. Nu zet je de moeder met haar kroost in het rennetje en je zult eens zien hoe ze daarvan genieten. De kleintjes gaan rennen en spelen dat het een lust is.

Ga er eens een kwartiertje naar zitten kijken. Je zult er plezier van hebben. En laat je de dieren een poosje alleen, zorg dan dat het rennetje gedeeltelijk wordt overdekt, zodat ze naar behoefte ook in de schaduw kunnen zitten.

Natuurlijk mogen er ook geen boze indringers in het rennetje kunnen komen.

HEB JE DIE AL?

regent of somber weer is. Op de postzegels kun je de vlinders het hele jaar door bewonderen. Op een zegel van Bulgarije zie je bijvoorbeeld de prachtige koninginnepage. Deze vlinder is de grootste van alle in ons land voorkomende vlindersoorten.

In het westen zie je hem niet zo veel, maar in het oosten, bijvoorbeeld in de Gelderse Achterhoek, des te meer.

Omdat hij zo mooi is, wordt hij wel „'t juweeltje" van de grote vlinderfamilie genoemd.

De hier afgebeelde zegel komt uit een serie van acht stuks, met diverse vlinders erop, uitgegeven in september 1962.

HOE OUD IS ZIJ?

Op school vroeg de onderwijzer aan de jongens in de klas: „Wie van jullie heeft een zusje?" Tien vingers gingen omhoog.

„Hoe oud is zij?" luidde de volgende vraag. En als Jan aan de beurt is zegt hij: „Ik ben nu drie keer zo oud als mijn zusje, meneer, maar over drie jaar ben ik nog maar twee keer zo oud als zij. Weet u het nu?"

De onderwijzer dacht even na en hij wist het. Weten jullie het ook?

* * * * * *

OPLOSSING: JAN IS NU 9, ZIJN ZUSJE 3, EN OVER DRIE JAAR IS JAN 12 EN HET ZUSJE 6.

In deze „doe het zelf"-tijd grijpt iedereen weleens naar de hamer en de spijkers.

Meestal loopt het nog heel goed af, maar die meneer op dat bovenhuis in radiostad Hilveraum was beslist minder gelukkig.

Hij was al een vergevorderd doe-het-zelver, want hij timmerde in zijn kamer een complete wandbetimmering.

Maar na een poosje hameren klonk er een hevig gekraak en kwam bij de benedenburen het hele plafond naar beneden. Officiële instanties gaan nu onderzoeken hoe dat mogelijk was!

AUTO'S TEGEN POSTZEGELS

Voor het moderne wegverkeer moet alles wijken, zelfs postzegels, al zijn die nog zo plat en klein.

In Amsterdam wordt elke woensdagmiddag op een vaste plaats in het centrum van de stad een postzegelmarkt gehouden. Maar sinds de laatste tijd wordt de plek waar de verzamelaars zich verzamelen om te ruilen, te kopen en te verkopen, ingenomen door geparkeerde auto's, zodat er voor de postzegelmarkt, die al sinds vele jaren bestaat, geen behoorlijk plaatsje meer overblijft.

Het gemeentebestuur van de hoofdstad zal nu moeten beslissen of, bijvoorbeeld door middel van een parkeerverbod, deze unieke markt in de toekomst zal kunnen blijven bestaan.

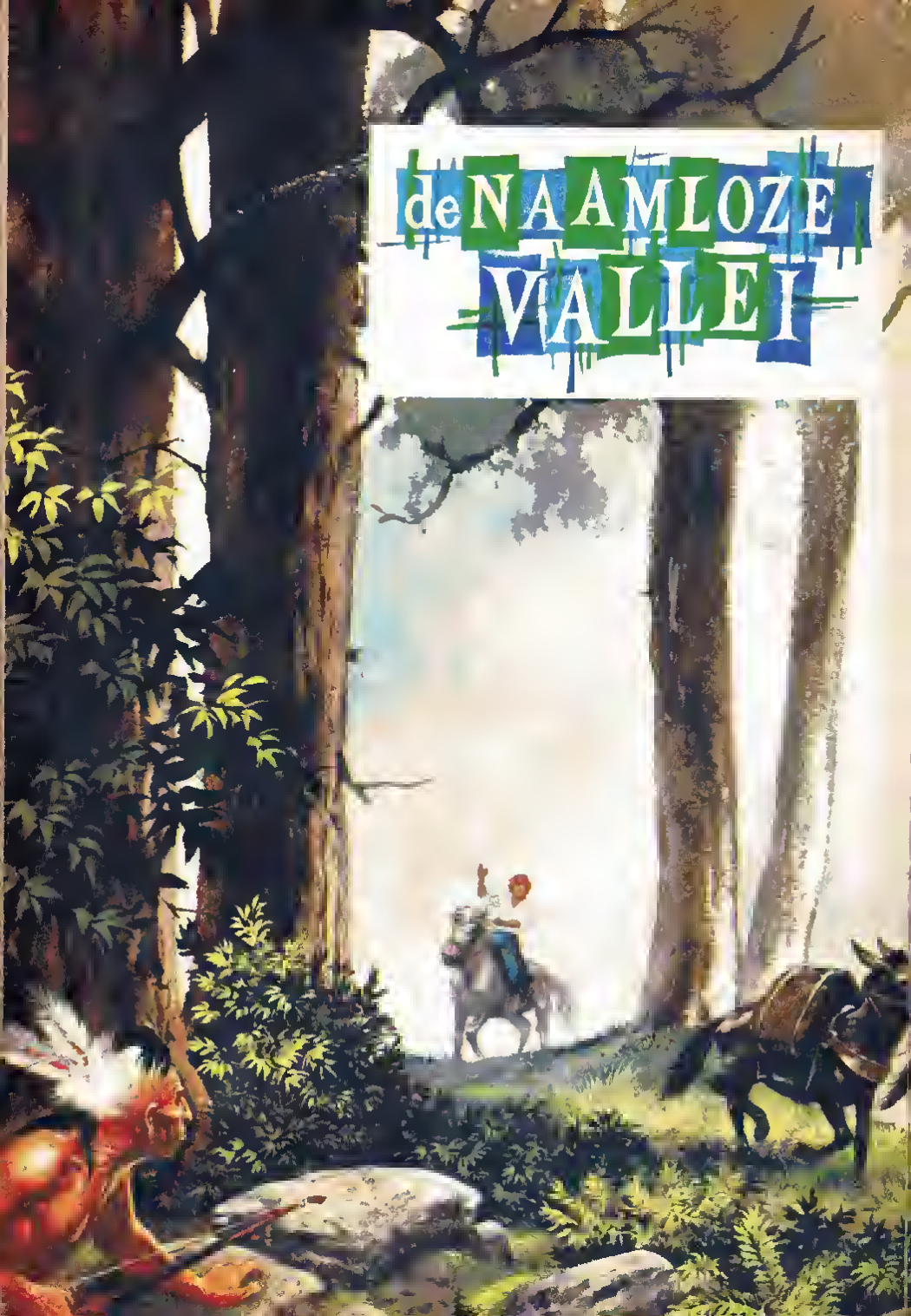
de NAAMLOZE VALLEI

Menselijkerwijs gesproken kan alleen een wonder de McKee's nog redden. Zij zitten in de knel tussen, aan de ene kant gewetenloze bontjagers, en aan de andere kant Indianen. Boven de Naamloze Vallei hangt het onheil van bloed en ...

VUUR

DIT was de toestand de drie bontjagers gingen hun geweren halen bij het Bessenravijntje, daarna zouden ze vast en zeker terugkomen om af te rakenen met de McKee's, en alsof dat nog niet genoeg was, meldde Tim zojuist de aanwezigheid van Indianen in de woudrand ... Eén ogenblik voelde pa zich akelig van angst. Angst om ma, om kleine Bubbel, om de jongens, en ... „Tom!" riep pa opeens uit. „Waar is Tom?" Tom, die altijd in zeven sloten tegelijk wandelde en als 'n magneet alle moeilijkheden aantrok, waar was-ie? Niemand had hem gezien, niemand had ook bij alle opwinding zijn afwezigheid eerder gemerkt. Pa voelde hoe het zweet hem uitbrak, maar met geweld drong hij een opkomend gevoel van paniek terug. „Martin," commandeerde hij, „laat de honden los zodat ze kunnen waarschuwen als er onraad nadert. En kom me daarna helpen de dieren op stal te brengen, anders worden ze nog geroofd of gedood, we kunnen nu van alles verwachten. En jij," wendde hij zich tot Tim, die hun paard Bessie nog aan de teugel bij zich had, „gaat Tom zoeken. Maar kijk uit, stel je niet aan gevaar bloot!"

Intussen pakte het onheil zich samen boven de vallei. Je kon je het eigenlijk nauwelijks voorstellen, alles was zo vredig en stil, konijntjes buitelden in het hoge gras, een spotvogel riep uit een bosje en de zon scheen zo lustig door deze gouden ochtend ... Maar door het woud gleden, soepel en geluidloos als slangen, tientallen roodhuiden. Het doorvallende zonlicht blonk op hun geolied lichamen, hun vuist omknelde de sterke boog en hun pijlkoker was goed gevuld. Zij hadden hun mustangs onder bewaking van twee hunner in een ravijntje achtergelaten om dan te beter de bewoners van de vallei te kunnen besluipen. Als een valk boven zijn jachtveld loerde hun aanvoerder over de vallei. Plots verstarde hij en zijn ogen begonnen met een boosaardige gloed te fonkelen. Heel in de verte had hij enkele figuurtjes waargenomen. „De blanke jagers," siste hij. „En zij voeren de huiden met zich mee ..."

DE bontjagers waren bij de ingang van het Bessenravijntje gekomen en raapten hun geweren op. „Ik zal ze krijgen," gromde Watson, zijn wreed gelaat vertrokken van woede en vernedering. „Niet één McKee blijft in leven en daarna gaat hun hele bebboen en houden in de fik! Ha, ik zal de raven te feesten geven!" En toen uitte hij een schrikwekkend woord, want hij kwam tot de ontdekking dat zijn geweer voorlopig onbruikbaar was: de kruitpan zat onder nattigheid en zand. Datzelfde bleek ook het geval met de geweren van de anderen. Ten slotte zei de aanvoerder: „Met al dat gescheld en geschreeuw bereiken we niets. Kom, dit ravijn lijkt me een geschikte schuilplaats om onze geweren schoon te maken en straks onze dieren achter te laten als we de rekening gaan vereffenen met de McKee's!"

Dat ze het aan ma McKee te danken hadden dat ze hun geweren nog hadden teruggekregen en niet weerloos de wildernis in waren gestuurd, daaraan dachten ze niet. Het waren volslagen gewetenloze schobbers, die zonder blikken of blozen met diezelfde geweren ma en de haren om 't leven zouden brengen!

Achter elkaar aan baanden ze door de potdichte begroeiing van het ravijn een weg voor zichzelf en voor hun stoet van paarden en zwaarbeladen muilezels. Het was hartje zomer en alles was kurkdroog en dor, takken en bladeren maakten een kabaal van jewelste — daardoor hoorden ze niets van wat er bulten het ravijn gaande was ...

Wat er bulten het ravijn gaande was, was Tom: Tom McKee, ja weet wel. Over wie iedereen in zak en as zat. Hij wist niets van de ruzie met de bontjagers, niets van de aanwezigheid van Indianen, hij had het veel te druk met een schitterend plan. Je weet er van: hij zou op zijn eentje pa verrassen met een flink stuk plantgrond, zonder dat er één bijslag of één zweetdruppeltje aan te pas kwam. Namelijk door de boel plat te branden. En wel het Bessenravijntje, dat zo mooi beschut lag en waar ook een beekje doorheen stroomde. Met dat doel voor ogen was hij er die ochtend op uit getrokken en nu werkte hij zich naar de bovenloop van het ravijn, waar dit versmalde en tenslotte doodliep. Daar aangekomen vervaardigde hij een fakkel van droog mos en pakte zijn tondel en vuurslag. Even later tuimelde de fakkel laaiend en krakend tussen de bebladerde takken, een wapperende staart van vlammen achter zich aan trekkend. Gretig lekte het vuur om zich

verteld door TIM MARAN
illustratie: HANS KRESSE

Heen en overal vond het volop voedsel in minder dan geen tijd stond de hele hovenloop van het Bessenravijntje in lichterlaaie. Hoestend en kuchend van de rook pakte Tom zijn geweer op en haastte zich naar de heuvenloop van het ravijn om daar een tweede fakkel in te gooien — zo zouden er twee vuren naar elkaar toe werken, dat ging lekker gauw — há, zou je pa's gezicht zien!!! ,

Ja, kon-ie pa's gezicht maar zien! Grote pullogen van ontzetting. „Martin, kijk daar, brand!!"
En aan de andere kant van de vallei toomde Tim zijn paard met een ruk in: „Grutjes — Brand!!"
En nog ergens anders, in een woudrand, wees een gehronsde arm. „Psäw! Groot vuur! ... "
Als het zichthaar geworden onheil kolkten uit 't Bessenravijntje dikke rookwolken, opgestuwd door een woedende vlammenzee.

In het ravijn hinnikte een paard. Met wildrollende ogen en de oren plat in de hals, steigerde hij zo wild, dat hij Watson achterover deed tuimelen in het doornige struikgewas. „Vervloekt beest!" Woedend sprong hij overeind. „Wat mankeert je? Daar - daár - daár!" Hijgend rende hij het arme dier, dat bleef schreeuwen en steigeren. En de muilezels schreeuwden mee en begonnen in paniek terug te dringen. De hel leek losgebroken.
„Stop, Watson!" brulde de leider zenuwachtig. „Ruik jij niets?" Stromend van zweet, hijgend, hield Watson op. „Ruiken — wat ruiken? Wat heb je toch?" Maar opeens vloog er een trek van verbijstering over zijn gezicht. „Brand — " stamelde hij. „De boel staat hier in de vlk! "
Op dat moment slingerde Tom zijn tweede fakkel in de ingang van het ravijn.

„De schobbejakken!" toornde pa McKee vuistschuddend. „Ze steken de hele hoel in brand!" — „Ja maar ! " wees Martin en het was of er iets knapte in zijn keel. „kijk daar - daar! Tim gaat er op af! Op z'n eentje! Hij is gek, hij heeft geen schijn van kans tegen hun drieën!" Hij maakte een spreektrompet van zijn handen en gilde op de toppen van zijn longen. „Tim, Tim! Terug!" Maar Tim hoorde niets. Hij reed als 'n wilde. De aarde raasde weg onder Bessies ioffelende hoeven, haar manen striemden in zijn gezicht. „Harder, härder dan toch!" schreeuwde hij in haar oren, terwijl zijn hielen onafgebroken in haar flanken hamerden. De woede kookte in hem. Hij rook het als het ware: die brand moest natuurlijk een stommiteit van zijn broer Tom zijn, die had altijd van zulke dingen de sufferd! Maar de bontjagers zaten in het ravijn. Als die hem tussen hun vingers kregen, knepen ze er alle leven uit weg! Tom verkeerde in levensgevaar. „Toe nou, Bessie - härder, härder!!"

„Onze huiden!" snauwden de roodhuiden. „De blanke jagers vernietigen onze huiden met vuur!" Zij waren uit hun sluiphouding overeind gekomen en zochten thans als getergde bergleeuwen met lange sprongen door het kreupelhout, terwijl hun rechterhand over de schouder reeds naar de eerste pijl tastte.

Bruilend sloegen de vlammen op uit het Bessenravijntje. Daarhoven dwarrelden honderden vogeltjes in paniek rond, wier nesten reddeloos ten prooi vielen aan het vuur, slangen en hagedissen ritselden in allerijl de steile wanden op om zich te bergen. En de paarden en muilezels waren volslagen in paniek, zij steigerden en schopten om zich heen, raakten verward, worstelden zich weer vrij, drongen schreeuwend op naar de ingang van het ravijn. Een schop trof met een ziekmakende klap Watsons knie en met een schreeuw van pijn tuimelde hij tegen de grond. „Help!" brulde hij, uitzinnig van angst. „Help, laat me niet liggen!" Maar toen pas merkte hij wat een fijne vrienden hij had, wat een fijn stel ze onder elkaar waren: zonder acht te slaan op zijn gekerm vluchtten de anderen, zij vluchtten, vloekend, struikelend stompend, welhaast stikkend in de opdringende rook, en ze lieten hem liggen. Ze deinsden terug voor de muur van vlammen, trachtten tegen de steile wenden op te klauteren, vielen terug — en het vuur raasde huilderend naderbij, al nader en nader ! .

Stomverbaasd bleef Tom staan toen uit de baalerd van vuur en rook die het Bessenravijntje afsloot, onherkenbare monsters tevoorschijn stormden. Hij moest wel tweemaal kijken voordat hij er paarden in herkende, en muilezels die er gek huitig uitzagen vanwege de grote pakken die zij droegen. „Grutjes," mompelde hij, „waar komen die nou zo gauw vandaan?" Tom kon er soms bultangewoon dom uitzien.
Op dat moment bereikte Tim hem. „Heh jij dat gedaan?" brulde hij. „Ezel, stommeling!" Hij kon haast niet uit zijn woorden komen. Als gekken liepen de muilezels rond, hakkelig schreeuwend van angst en ontzetting; er waren er waarvan de vracht van de rug was gegleden en die zeulden ze nu aan de riemen achter zich aan en ze raakten er telkens in verward en schopten en aloegen om zich heen. Het was één en al verwarring en spektakel. In de verte kwamen pa en Martin aanhollen, hun geweer boven het hoofd zwaalend. En het Bessenravijntje brandde - brandde .
Opeens schoot Tim iets te binnen. **de Indianen!!** .. Ongetwijfeld moesten die de brand hebben gezien, en ook dat de bontjagers met de huiden het ravijn waren in gegaan. Het ging hun om de huiden! Al, hier kreeg Tim een prachtkans om hun te tonen dat de McKee's hun huren wilden zijn, góede huren! Meteen schreeuwde hij tegen Tom: „Daar komen pa en Martin ga ze tegemoet! Gauw! Er dreigt gevaar!" En zelf slingerde hij zich op Bessies rug en dreef haar als een wildeman hierheen, daarheen, hij handelde snel en kundig, dreef de muilezels schreeuwend en zwaalend met zijn teugels bijeen, en daarna de heuvelhelling op naar het woud. Als de roodhuiden op de brand waren afgekomen, moésten zij dit zien en begrijpen . Kort voor de woudrand gaf hij de muilezels nog een stevige mep op de rug en een schreeuw na, daarna toomde hij Bessie in, hij zat daar rechtop, een kleine jongen op een wit paard en hief, ernstig en waardig, een hand op met de palm naar voren gekeerd. Ik zei je al wel vijfmaal: in een boel dingen was Tim precies een Indiaan.
Krakend door het struikgewas verdwenen de muilezels met de vrachten honthuilden in het woud.

Het Bessenravijntje brandde tot de bodem toe uit. De hele dag zat pa ernaar te staren.
Zijn schouders hingen als onder een te zwars last, hij zei geen stom woord en kreeg geen hap door de keel. Hij dacht aan de drie bontjagers en hij dacht aan Tom. Ze hadden de jongen niet verteld wat er was geheurd, want pa wilde niet dat hij voor zijn leven een akelig schuldgevoel met zich meedroeg. Maar toch .
Ach, had pa maar flitsend Mes, het oude wijze hoofd der Herg-Cherokees kunnen horen, toen deze de enorme hoeveelheid honthuiden zag en het verhaal hoorde dat zijn jonge krijgers hadden meegebracht, hij zei eigenlijk niets anders, de handen opgeheven naar de hemel dan. „Het is geschied naar de wil van Manito, de Grote Geest, die is over hemel en aarde en over alles wat ademt en leeft ... " — Had pa dit gehoord, dan zou ook hij geweten hebben dat alle dingen in het mensenleven geschieden zoals zij geschieden moeten, goed en kwaad, en dat het kwaad zichzelf verdelgt.
Maar pa dacht daar niet aan, hij zuchtte en staarde somber voor zich uit. Het was een heel akelige dag voor de McKee's.
Maar de volgende ochtend had ma moeite om de voordeur open te duwen. Martin moest eraan te pas komen met zijn sterke schouders en de ongerustheid maakte zich alweer meester van het kleine blokhutje in de Naamloze Vallei. Ach welneen, dat was nergens voor nodig: de deur ging zo moeilijk open omdat er een groot pak voor lag, in hertehuid gebonden en toegesnoerd met primitieve riemen. Uit dat pak verschenen zes enorme, prachtige herehuiden, een geschenk van de Indianen ... .

Volgende week zullen jullie kennis maken met Martje. Jullie krijgen dan, net als de jongens McKee, met deze jongedame te maken en hou je vast, want ze is niet voor de poes!

TOM POES en de WAGGELGEDACHTEN

...ZAL IK 'M HEBBEN!!
O, WIL JE STOEIEN? HIHI!
KIELE KIELE!
HOE-OE-AAAH!
HOU OP! DAAR KAN IK NIET TEGEN!
HELA!
HIER MET DIE VIS!
ZIE MAAR DAT JE 'M KRUGT!
OEI! IK BEN UIT HET VERKEERDE RAAM GESPRONGEN!
SPETTERSPAT, JE MAAKT ME NAT!
GAUW!
HIER KUNNEN WE ZE OPVANGEN!
RED MIJ, RED MIJ UIT DE NOOD! IK VREES DE VERDRINKINGSDOOD!
JA! LEUKJES!
BLUB!!
STEL JE NIET AAN!

BLIJF KALM, TOM POES. HIER IS MIJN HAND...
EN HIER IS MIJN VOET!
DROMMELS. DIE KNOL!
DIE KNBLOL!
BLOB!
BL!.
BLUB... AH, HEER KNOL! U KOMT NET VAN BLUB....EH...VAN PAS! MAAK EEN BOOT! VLUG!
OËNK DAN AAN EEN BOOT
BOOT
ZO GOED?
NEE.
JE DENKT WEER IN LETTERS.
KIJK MAAR.

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. **Nederland:** Stadhouderskade 85. Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. **België:** De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een lessportefeuille of daaraan af te staan. 1964 Walt Disney Productions.